

[Arbejdsministeren]

Hr. Nyrup Rasmussen var inde på spørgsmålet, om efterlønsordningen er en blivende ordning. Dertil vil jeg gerne sige, at uanset hvad der har været af diskussioner om efterlønsordningen i årenes løb, så er jeg ikke i tvivl om, at efterlønsordningen er en blivende ordning. Men den skal altså rettes lidt til efter vort tids krav og efter de ønsker, som borgerne med rette har til en sådan ordning.

Hr. Nyrup Rasmussen var negativ over for forslaget om at hæve aldersgrænsen fra 60 til 62 år. Det er et standpunkt, der ikke undrer mig. Jeg kan godt sige, at hvis man foreslår at hæve aldersgrænsen, så sætter man faktisk nogle stærke følelser i gang. Det er jeg i stand til at dokumentere ud fra min brev bunke, idet man en overgang troede, at det var noget, vi ville indføre fra den 1. januar 1992, hvad der naturligvis ikke er tale om.

Vanskeligheden ved det her er jo, at vi ikke kan planlægge blot for næste år og næste år igen. Det, vi laver her, er en ordning, der fungerer også i slutningen af dette årti og måske også i begyndelsen af det næste årti, og derfor er vi nødt til at planlægge på lang sigt.

Der er nogle virksomheder, som er meget glade for, at der er en mulighed for efterlønsordning for 60-årige; det er specielt de virksomheder, som reducerer antallet af medarbejdere. På andre virksomheder, hvor man måske skal gå den anden vej – og det vil der forhåbentlig være mange virksomheder der skal i de kommende måneder og år – kan man godt være lidt betænkelig ved, at der generelt er en tendens til at sænke den egentlige pensionsalder i Danmark. Det er baggrunden for forslaget om at hæve aldersgrænsen fra 60 til 62 år, men naturligvis med en overgangsordning.

Hr. Nyrup Rasmussen siger, at der er en mærkelig modstrid mellem dette forslag og så det forslag, vi har om at give de 55-årige langtidsledige mulighed for at komme på efterløn. Det mener jeg egentlig ikke der er. Forslaget om at hæve aldersgrænsen går jo på dem, der er i beskæftigelse, dem, man kunne kalde for arbejdsmarkedets faste kerne, hvorimod ordningen med de 55-årige sætter på de personer, der har vanskeligheder med at fastholde deres beskæftigelse. Det er altså en meget svag gruppe, der er tale om, og her ønsker vi at lave en ordning, så de kan få bedre vilkår, end de selv føler de har i øjeblikket.

Jeg har fået mange, mange henvendelser fra langtidsledige i den aldersgruppe, som har et meget, meget stærkt ønske om at stå af jobtilbudskarrusellen og komme på en fast ordning, meget gerne til en lavere sats; det er ikke det, der er problemet. Problemet er, at man ikke føler, der er megen mening i et nyt jobtilbud i et plejehjemskøkken eller i hvert fald i den offentlige sektor, for det har man prøvet før, og det følte man ikke der var megen mening i.

I den forbindelse vil jeg meget kraftigt understrege, at det her er en valgmulighed; det er ikke en mulighed, man er henvist til. Derfor har jeg ingen skrupler ved at sige, at satsen naturligvis er den lave sats. De rettigheder, man i øjeblikket har til arbejdstilbud osv., rokker vi jo ikke ved; det er udelukkende en ekstra valgmulighed.

Så er hr. Nyrup Rasmussen betænkelig ved de administrative problemer, der kan opstå ved en mere fleksibel timegrænse for, hvor meget arbejde man må have, når man er på efterløn. Jeg skal ikke lægge skjul på, at der er administrative problemer forbundet med det. Det vil vi gerne bidrage med en analyse af, så vi ved, hvad det er, vi går ind til, naturligvis; det er kun et rimeligt krav fra medlemmer af Folketinget og fra medlemmer af Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg. Men her er vi altså i den situation, at hvis vi vil lave en mere fleksibel ordning for kommende efterlønsmodtagere, så er vi nødt til at tage en administrativ merbelastning med.

Hr. Nyrup Rasmussen ser forslaget i sammenhæng med delpensionsordningen. Jeg forstår hr. Nyrup Rasmussens synspunkt på den måde, at hvis der er personer, der ønsker at bevare en reel fortsat tilknytning til deres arbejdsplads, så er det altså ikke efterlønnen, de skal sætte på, men delpensionen – jeg tror, det var sådan, hr. Nyrup Rasmussen udtrykte det; sådan opfattede jeg det i hvert fald. Jeg har hele tiden været meget glad for vores delpensionsordning, men af forskellige grunde har der jo ikke været den store tilstrømning til den, og vi kunne jo få en analyse af, hvad der er årsagen til det, for at der er en sammenhæng mellem efterlønsordningen og delpensionsordningen, det er helt oplagt.

Hr. Nyrup Rasmussen og også andre har været inde på spørgsmålet, om det er rimeligt at forhøje medlemsbidraget for personer, der